

en senere Tids Overveelse, hvilket System der i Fremtiden skal følges. Her er altsaa kun Tale om at holde Sagen aldeles uafgjort, indtil nærmere Undersøgelser foreligge, og som maae ansees ønskelige, forinden man forandrer et System, man i en Række af Aar har fulgt, og fulgt med Anvendelse af meget betydelige Beskostninger.

Ordføreren: Jeg er desværre nødt til at gjentage: dersom de Herrer ville sige mig, om de ville have et Tugthuus paa Christianshavn for 200 Fanger og et Forbedringshuus i Viborg for 500 Fanger, saa veed jeg, hvad de ville; men jeg tvivler paa, at de kunne ville det; thi det kan ikke være dem ubekendt, at det, at bygge et Fængsel i Viborg for 500 Fanger, vil have sine store Betænkeligheder. Man har paatænkt en Udvidelse til 400 Fanger, og der findes allerede endeel Bygninger, hvoraf en stor Deel kunne benyttes dertil, men man forrykker hele Planen ved at bestemme en Udvidelse til 500. Derimod har man bestemt, at der paa Christianshavn skal indrettes Fængsel til 200 Fanger. Nu ville de Herrer, at det nødvendigt skal være et Tugthuus paa Christianshavn for 300 Fanger og et Forbedringshuus i Viborg for 500 Fanger, uden at de tage Hensyn til, at der paa Christianshavn meget godt kan være et Tugthuus for 200 og et Forbedringshuus for 100 tætvæd hinanden, uden at det kan siges at være det samme Fængsel.

Mosevorn: For mit Bedkommende skal jeg udtale, at hvad jeg helst vil, er, at Sagen stilles i Bero, indtil Undersøgelserne ere anstillede og forelagte Thinget. Det forekommer mig rettest her ikke at tage Bestemmelse om, hvormange Fanger der skal være paa det ene Sted og hvormange paa det andet, og at Lovgivningen nu allerede udtaler sig for en Iffesammenblanding af de to Systemer i een Straffeanstalt.

Da ellers Ingen ønskede at høre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

Forslag af Orka Lehmann, Bloug, Westely, Thalbier og Bjerring ad § 2.

At istedetfor „300“ sættes: „et Tugthuus for“
forkastedes med 18 Stemmer mod 13.

Derefter fattes de til § 3 stillede Endringsforslag under Forhandling.

Ordføreren: Det Endringsforslag, der af Udvalget er stillet til § 3, falder noget sammen med det, der er stillet af de ærede Forslagsstillere. Det, som Udvalget har foreslaaet, er kun en nærmere Betegnelse af, hvad der er Udvalgets Mening, og i saa Henseende slutter Udvalgets Endringsforslag sig til de Herrer, men derimod maae vi bestemt erklære os imod de Herrer Endringsforslag til § 3, forsaavidt det gaaer ud paa at stille det hele Byggearbejde i Bero og lade det staae uafgjort, hvorledes Fængslerne skulle blive for Fremtiden. Det er herom, at den egentlige Strid dreier sig, og jeg troer, at her er den paa det rette Sted, snarere end ved § 2. Fra anden Behandling er det bekendt, hvorpaa de Herrer nærmest støtte deres Formening. De ere gaaede ud fra, at Cellesystemet, som det i sin Tid blev bestemt i 1842, maae gjenneføres i sin Fuldstændighed; de ere gaaede ud fra, at dette System har faaet sin Anerkjendelse i Loven af 30te November 1857. Jeg troer nu efter de Oplysninger, som Udvalget siden 2den Behandling har faaet, at det vil kunne lykkes at godtgjøre, at der virkelig er Grund til at tage Udvalget, som det nu foreligger, og at der ikke derved skeer saadanne Forandringer i Systemet, der gjøre det utilraadeligt; det vil erindres, at under anden Behandling ansatte man Antallet af Mandfanger, paa hvilke Cellesystemet ikke skulde anvendes, til 350.